

lari cornu extolli conspicio, et tamen mihi, cum voluero, protinus subdo. Rhinocerotem ergo Paulo Apostolo per similitudinem comparare possumus, qui prius persecutor et blasphemus exstitit, sicut de eo scriptum est: *Saulus adhuc spirans minarum et cædis in discipulos Domini, accessit ad principem sacerdotum, et petiit ab eo epistolas in Damascum ad synagogas: ut si quos invenisset hujus viæ viros ac mulieres, victos perduceret in Jerusalem (Act. ix)*. Qui divinæ legis eruditione præditus dum aliorum ingluviem redarguit, cornu elephantis in ventrem ferit. In ventrem quippe elephantis percussit, cum dicebat: *Multi ambulanti, quos sæpe dicebam vobis, nunc autem et flens dico, inimicos crucis Christi, quorum finis interitus, quorum deus venter est, et gloria in confusione ipsorum (Phil. iii)*. Et rursus: *Hujusmodi, Christo Domino non serviunt, sed suo ventri (Ibid.)*. Cornu suo igitur rhinoceros iste non jam homines, sed bestias percutit, quando illo Paulus doctrinæ suæ fortitudine nequaquam perimendos humiles impetit, sed superbos ventris cultores occidit. Quæ ergo in Paulo scripta cognovimus, superest, ut facta et in aliis credamus. Multi quippe ad humilitatis gratiam ex illius populi elatione conversi sunt, quorum sævitiâ Dominus dum sub jugo inspirati timoris edomuit, nimirum rhinocerotis sibi fortitudinem subegit. Rhinoceros Christus Dominus potest intelligi propter invictam fortitudinem, ut in Deuteronomio: *Cujus fortitudo similis est rhinocerotis (Deut. xxxiii)*. Rhinoceros, ut supra diximus, fortes quoque sive potestates sæculi hujus in Job: *Nunquid volet rhinoceros servire tibi? (Job. xxxix)*. Monoce- ros, hoc est, unicornis, Christus est, ut in psalmo: *Et dilectus sicut filius unicornium (Psal. xxviii)*, id est, singularis potentiæ, et unum sanctorum regnum. Unicornis superbi vel unum habentes testamentum, ut in psalmo: *Et a cornibus unicornium humilitatem meam (Psal. xxi)*. Elephantem Græci a magnitudine corporis vocatum putant, quod formam montis proferat. Græce en immoſ lophos dicitur. Apud Indos autem a voce *barrus* vocatur. Unde et vox ejus barritus, et dentes ebur. Rostrum autem promuscis dicitur, quoniam illo pabulum ori admovet, et est angui similis vallo munitus eburneo. Hi boves *lucas* dicti ab antiquis Romanis: boves, quia nullum animal grandius videbant: lucas, quia in Lucania illos primos Pyrrhus in prælio objecit Romanis. Nam hoc genus animantis in rebus bellicis aptum est. In eis enim Persæ et Indi ligneis turribus collocatis tanquam de muro jaculis dimicant. Intellectu autem et memoria multa vigent: gregatim incedunt: motu, quo valent, salutant, murem fugiunt, aversi coeant. Quando autem parturiunt, in aquis vel in insulis dimitunt fetus propter dracones, quia inimici sunt, et ab eis implicati necantur. Biennio autem portant fetus, nec amplius quam semel gignunt, nec plures, sed tantum unum. Vivunt autem trecentos annos. Apud solam Africam et Indiam elephanti prius nascebantur: nunc sola India eos

A g'gnit. Elephas autem significat peccatorem immanem sceleribus, et facinorum deformitate squalidum: attamen tales sæpe ad Christum convertuntur. Unde scriptum est in libro Regum, quod adducerentur ad Salomonem simiæ et elephantis (*III Reg. x*), quia, *ipse est pax nostra, qui fecit utraque unum (Eph. ii)*, et in sanguine suo mundavit conscientiam nostram ab operibus mortuorum. Griphes vocatur, quod sit animal pennatum et quadrupes. Hoc genus in Hyperboreis nascitur montibus. Omni parte corporis leones sunt, alis et facie aquilis similes, equis vehementer infesti. Nam et homines vivos discerpunt. Hi possunt significare ferocitatem persecutorum, et elationem superhorum, qui infesti sunt hominibus, qui simplicitatem Christianam sequuntur et rationabiliter vivunt. Cameleon non habet unum colorem, sed diversa est varietate conspersus, ut pardus. Dicitur autem ita, quod hujus cameleontis corpusculum ad colores, quos videt, facillima conversione variatur, quod aliorum animalium non est ita ad conversionem facilis corpulentia. Cameleopardus dicitur, quod, dum sit, ut pardus, albis maculis aspersus, collo equo similis, pedibus bubulis, capite tamen camele est similis. Hunc Æthiopia gignit. Nec ab re est, quod bestiarum harum color et factura ad significationem variorum errorum atque vitiorum transferatur, si alicubi in scripturis illius mentio fuerit reperta. Lynx dicitur, quia in luporum genere numeratur, bestia maculis terga distincta, ut pardus, sed similis lupo. Hujus urinam convertere se in duritiam lapidis pretiosi dicunt, qui figurius appellatur: quod et ipsos lynces sentire hoc documento probatur. Nam egestum liquorem arenis, in quantum potuerint, contegunt, invidia quadam naturali, ne talis egestio transeat in usum humanum. Lynces dicit Plinius secundus extra unum non admittere fetum. Similiter et ista bestia typum tenet invidorum hominum atque dolosorum, qui magis cupiunt nocere quam prodesse, et terrenis cupiditatibus intenti ea, quæ superflua sibi sunt, et cæteris prodesse poterant, inutiliter servant. Castores a castrando dicti sunt. Nam testiculi eorum apti sunt medicaminibus. Propter quos cum persenserint venatorem, ipsi se castrant et morsibus vires suas amputant. De quibus Cicero in Scæviana: *Redimunt se ea parte corporis: propter quam maxime expetuntur*. Juvenalis: *Qui se eunuchum ipse facit cupiens evadere damno testiculi*. Ipsi sunt et fibri, qui etiam et pontici canes vocantur. Mira ergo est animantium quorundam prudentia: sed multo magis quorundam hominum stupenda est dementia, qui creaturam Dei in se conditam æstimant vitiorum esse efficaciam. Inde quidem hæretici exstiterunt, qui genitalia membra sibi amputaverunt, quo facilius servare possent nubendi continentiam, illam sententiam Domini male interpretantes, qua ait: *Sunt eunuchi, qui se ipsos castraverunt propter regnum cælorum (Matth. xix)*; cum hoc magis intelligendum sit pertinere ad voluptatum et libidinis amputationem, quam ad membrorum